

Men hele vores finmaskede sociale og arbejdsmarkedsmæssige net er den anden del af begrundelsen for, at der ikke er sket nogen yderligere skævdeling af indkomsterne efter skat og efter modtagelse af offentlige ydelser. Vi har – og det er jo også påvist så sent som i den OECD-rapport om Danmark, der er udkommet i dag – i kraft af god omfordeling i vores system et velfærdssamfund, som rummer en højere grad af social harmoni og økonomisk lighed end næsten alle andre samfund, også her i Europa, eller i hvert fald en lige så høj grad som de andre nordiske lande, og mere end de fleste andre.

Der er ikke med de beslutninger, der er blevet truffet i de senere år, rokket ved den kendsgerning – og heldigvis for det; det havde bestemt heller ikke været nogen ønskelig udvikling.

Den tredje begrundelse, hr. Villy Svindal og forslagsstillerne i øvrigt anfører, er, at den øgede pensionsopsparing skulle føre til større ulighed. Jeg mener ikke, at det er en dokumenterbar påstand heller, denne tredje begrundelse: at den stigende pensionsopsparing nødvendigvis har nogle uønskede fordelings effekter, slet ikke, hvis man kigger på indkomst- og formueforholdene over hele livsforløbet; så er det jo først og fremmest en omfordeling for den enkelte.

Men der er jo også det at sige til det, at det, der er sket i den senere fase med hensyn til pensionsopsparing, er, at den store, brede lønmodtagergruppe er kommet med. Tidligere var en meget stor del af befolkningen helt overvejende henvist til at blive forsørgt over folkepensionen i deres alderdom, og en ret stor lidt højere lønnet gruppe havde betydelige skattesubsidierede pensionsordninger.

Det nye er faktisk, at den store gruppe af erhvervsaktive, der ikke før var med i pensionsordningerne, er kommet med, og det trækker i virkeligheden i retning – ikke af en større ulighed, men af en større lighed.

Alt dette er der skrevet meget om, og det er beskrevet meget i mange forskellige undersøgelser og analyser i de senere år. Der udarbejdes jo løbende opgørelser over indkomstfordelinger og forbrugsmulighedernes fordeling. I løbet af de sidste 5-6 år er der f.eks. både af Finansministeriet, Økonomiministeriet, Det Økonomiske Råds formandskab og Socialkommissionen lavet omfattende analyser. Så sent som i går kom regeringens Børneudvalg med en rapport, der belyser en række fordelingsproblemer, specielt set fra børnenes og børnefamiliernes synspunkter; der er materiale nok.

Finansministeriet agter i øvrigt fortsat for sit vedkommende med jævne mellemrum at belyse fordelingsforholdet. Det er således tanken i den planlægning, vi har for finansredegørelsen 1996, som udkommer til efteråret, at følge op på vores tidligere undersøgelser omkring velstandsfordelingen.

Så det løbende kortlægningsarbejde fortsætter, og der er i det materiale alt det, der er nødvendigt for, at hvert enkelt politisk parti kan træffe sin afgørelse om, hvilke forslag det parti vil fremsætte til at ændre på fordelingen i vores samfund.

Sonja Mikkelsen (S):

Det er jo vanskeligt at føje noget yderligere til det, finansministeren har sagt.

Beslutningsforslaget her lægger op til, at der skal nedsættes en lavindkomstkommission, som både skal beskrive og belyse den generelle udvikling i indkomster, forbrugsmuligheder, formuefordeling og andre skævheder, der måtte være, og herunder peger SF også på, at man kunne få belyst det, der kan ligge i den sociale arv.

SF foreslår også, at en sådan lavindkomstkommission skal komme med forslag til ændrede politikker, f.eks. inden for skat, overførselsindkomster, uddannelse, arbejdsmarked og bolig.

Der er seks punkter i alt, og de første fem punkter drejer sig om at belyse og beskrive forskellige forhold. Som finansministeren ganske rigtigt har peget på, har vi allerede i dag adgang til de informationer, som SF vil have at en lavindkomstkommission skal lave.

For det første bidrager Danmarks Statistik løbende med aktuelle statistiske oplysninger, og de suppleres også med års mellemrum med »Levevilkår i Danmark«, som er en samling af statistiske informationer, herunder også de oplysninger, som SF efterlyser i beslutningsforslaget. Hertil kommer den række af ofte publicerede budget- og finansredegørelser, som i hvert fald i de senere år i høj grad har beskæftiget sig med fordelingspolitiske forhold, og også andre publikationer fra de forskellige ministerier.

Finder man ikke dette materiale tilstrækkelig – hvad skal man sige – uafhængigt, foregår der jo også en hel del interessant forskning på vore universiteter og andre højere læreanstalter, hvor der også sættes fokus på de forskellige sider af danskernes levevilkår, som SF her peger på.